(פארטזעצונג פון פיידוש 4.)

קיין סאלדאטען, צווישען וועלכע עס האבען זיך אויך געפונען פיעלע פון זיינע קרובים.

פיעלע אפידייוויטס זענען געשווארען פון געוואָרען פון מענשען, וועמענס פרויען און שוועסטער זענען געשענדעט געוואָרען פון דיימשע סאלדאטען, פיעלע אפידייוויטס זענען דאָ פון די געשענדעטע אליין דאס האט פאסירט אין א קליינעם דערפעל ארום נאמור. די דייטשען זענען אהין אריין ביינאכט.. אלע הייזער זענען געווען פערשפארט. די ציווילע איינוואָהנער האבען מורא געהאט ארויסצוגעהן אין גאס. דאס האט וויזיזס אויס די דייטשען אויפגעבראכט, און זיי האבען אנגעפאנגען אויפצורייסען טיהרען. די סאלדאטען האבען געטהאן וואס זיי האבען געוואָלט, פרויען זענען געשענדעט געוואָרען פאר זייערע מענער אין די אויגען. איין פרוי, וועלכע האט זיך שטארק געשטעלט אנטקעגען, האבען די סאלדאטען די דערשטאָכען מיט זייערע באיאָנעטען און האבען ביי איהר אָבגעשניטען די בריסט. קליינינקע קינדערלאך זענען דערשטאָלען געוואָרען פון סאלדאסקע באיאָנעטען.

שווערליכער איידער אלעס איז דאס וואס די דייטשע סאלדאטען האבען אָבגעטהאן אין דער בעלגישער שטאדט לאווין. דארטען איז געווען די גרעסטע מעגשען יאטקע, וואס איז ווען עס איז געווען אויף דער וועלט, אפילו אין דער צייט, ווען די באַרבארישע פעלקער פלעגען פיהרען מלחמות צווישען זיך.

אין לאווין זענען מעגשען פערברענט געוואָרען לעבעדיגערהייד. מען האט קייד נעם נים געשאָאָטען. די, וועלכע פלעגען אויפהויבען די הענד אין דער הויך, האט מען דורכגעשטאָכען די ברוסט אויף דורך אין דורך.

א פאטער, וועלכער איז געלאָאָפען מיט זיינע קינדער פראָגענדיג זיי אויף די הענד איז דערשאָסען געוואָרען, די קינדער זענען ביי איהם פון די הענד ארויסגעפאלען. די דייטשע סאלדאטען זענען צוגעקומען און האבען די קינדער דערשטאָכען מיט זייערע באיאָנעטען. די קינדערלאך זענען געבליבען ארום זייער טאטען.

א קליין אינגעלע און זיינע צוויי שוועסטערלאך זענען דערשאָסען געוואָרען אהן א שום אורזאכע.

די פרויען, וועלכע זענען געשענדעט געוואָרען, זענען דערגאָך פון די סאלדאטען מרדערישע געוואָרען.

דאס אלעס איז ניט מעהר ווי א טראפען אין ים. דער בעריכט איז צוזאמענגעשטעלט פון 3000 וועדרייער און יערער וואָרט איז א שוידערליכע אנקלאגע אויף דייטשלאנד.

מ. העלער

176½ קווין סט. וועסט

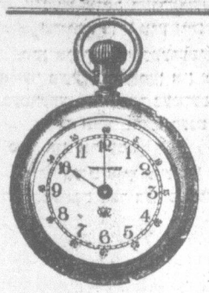

נייס פיר אידען
איין אידישע סטאר
פאר אידען

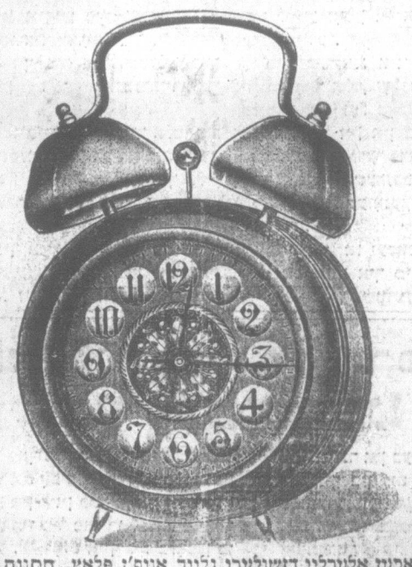

מיר מאכען אלערליי דזשולערי גלייך אויף'ן פלאץ. חתונה רינגען ווייל איהר ווארט. מיר פיקסען אלערליי דזשולערי פאר דעם בילינסטען פרייז

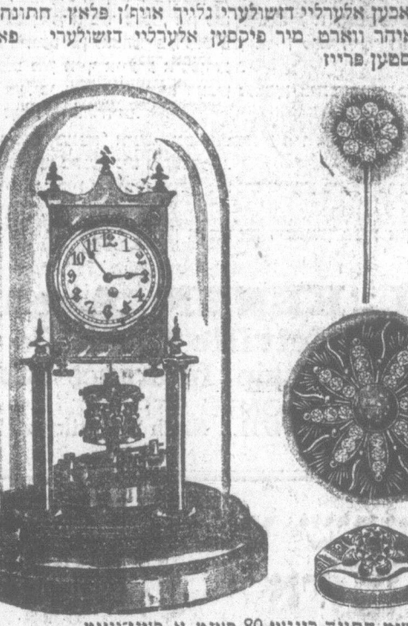

14 קערעט חתונה רינגען 80 סענט א פעני־ווייט.
18 קערעט חתונה רינגען $1.00 א פעני־ווייט.
וואטשעס נעקלינס גום און גאראנטירט 40 סענט
מיין פארינגס 40 סענט, הייר־פארינגס 40 סענט דזשולס 40 סענט, סטעפס 50 סענט.

מיר מאכען אייערע אלטע דזשולערי ווי נייע פיר א קליינעם פרייז.
אלערליי ברילען ריכטיג געפאסט צו אייערע אויגען 98 סענט.
מיר גיבען אייך ראיעלע סחורה פאר דעם בילינסטען פרייז.

מ. העלער

176½ קווין סט. וועסט טאָראָנטאָ

אן אינטערוויו מיט יאקב פ. אדלער

פון שמואל שאפירא

מיינונגען וועגען אירישען טהעאטער — די שווערינקייטען צו בעקומען אן אינטערוויו ביי איהם.

איך האב איהם געטראפען הינטער די קוליסען פון גרענר אפעראַ הויז האָנערשטאג דעם 13־טען מאי ווען ער איז געקומען אהער שפיעלען די "לעבעדיגע יתומים" פון ולאטארעווסקי."

שווער איז מיר אָנגעקומען ביז איך האב זיך דערקליבען, און האב געהאט די זכיה צו ריידען צום "נשר הגדול" דאס הייסט צו יעקב אדלער. מען לאזט פשוט ניט צו.

איהר קענט איהם ניט זעהען! מאן מיר געגענספערט א הויכער געזונטער מאן וועלכער איז געשטאנען ארום אדלערס דרעסינג צימער, און פאר וועמען איך האב זיך פארגעשטעלט, און איהם דערצעהלט מיין פערלאנג אז איך וויל אן אינטערוויו פאר אונזער היגער צייטונג.

"בלויז אויף איין מינוט!" האב איך זיך געבעטען, און האב אריינגעשפארט א פוס אין דער אָפענער טיהר ער זאל עס ניט קענען צומאכען.

אפילו ניט אויף א סעקונדע! האט ער מיר גענטפערט, און האט גענומען צומאכען די טיהר.

איך האב אבער ניט געלאזט, און האב געטענה'ט אז איך מוז זעהען אדלערען, עס וועט גאר ניט העלפען. איך דארף פון איהם קריגען אן אינטערוויו, איך זאל אפילו ווייסען צו בעקומען דערפאר א פאר פעטש.

אויסגעפיהרט האט אדלערס שומר, פשוט דערפאר וואס ער איז געווען געזינטער פאר מיר, מיט איין שטוים איז ער פון מיר פטור געווארען. און איך בין געבליבען שטעהן אונטערען טיהר.

קיין אנדער ברירה האב איך ניט געהאט. ווי נאגט מען עפעס מען קען קיין חזיר ניט זיין, אז מען טרייבט ארויס מיט מען אורעק. "אבער ניט ביי מאשין", האב איך געטראכט. איך בין אויך אן עקשן, אדלער וועט אייביג אין דרעסינג רום ניט זיצען ער וועט ארויס און דאן וועל איך איהם שוין כאפען. און כך היה. איך האב זיך דערוואָרט, ער איז פון צימער ארויס, איז ער אבער גלייך ארויף אויף'ן ביהנע צו שפיעלען, און ניט האב בענדיג קיין אנדער ברירה האב איך ווייטער גמרוט וואָרטען.

אבגעשפיעלט דעם ערשטען אקט האב איך איהם געכאפט אראָבגעהענדיג פון ביהנע.

הערר אדלער! האב איך זיך גלייך א ווארף געטהאן צו איהם, און האב איהם פערוואָרפען מיט א האלבען צעהנטליג פראגען.

וואס איז אייער מיינונג וועגען אירישען טהעאטער? פראגערעסירט דאס אירישע טהעאטער אדער ניט? פאר וואס אז עס ווערט אויפגעפיהרט א ליטעראַרישע דראמא האט עס קיין ערפאלג ניט? ווי למשל שלום אש'ס "אונזער גלויבען", וואָרום האט עס ניט געמאכט קיין סוף־סעס?

האט עפעס די מלחמה געהאט א ווירקונג אויף'ן אירישען טהעאטער?

וואס פאר א ווירקונג צום גוטען אדער צום שלעכטען?

"וואס דענקט איהר וועגען "די לעבעדיגע יתומים", וועלכע איהר שפיעלט יעצט?

פריהער איז אדלער פאר א ווייל געבליבען שטעהן און האט מיך דעם פראגע שטעלער הייסט דאס נאגע גוט בעטראכט (ווייזט אויס אז איך האב אויף איהם געמאכט א גוטען איינדרוק ווייל ער האט גלייך גענומען ענטפערען).

דאס אירישע טהעאטער, האט ער אנגעפאנגען, על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, פראגערעסירט ניט, פשוט דערפאר ווייל מיר האבען ניט קיין דראמען שרייבער, עס פעהלען אונז אויס ליטעראַרישע דראמאטורגען, דעם איינציגען — וועלכען מיר פערמאָגען יעצט אין אמעריקא איז אָסיפ דימאָוו, אבער ער שרייבט ווייניג, און דאס טהעאטער האט ניט מיט וואס צו פראָגרעסירען.

וואָרום שלום אש "אונזער גלויבען" האט ניט געהאט קיין סוקסעס? — דער פאר וואס עס איז אריינגעפאלען צו אזעלכע אפטיארען אין די הענד אריין... ער האט געמיינט טאמאשעווסקין. מיט וואס ווי צו פיהרען זיך, מא הער זשע מיך אויס. וועטשערע וועל איך אלע מאהל נסען, ווייל דאס איז מיר אנגעגעהן, א גאנצען טאג עס איך כמעט ווי גארניט, עהן שלאפען פריה וועל איך איך ניט, ווייל איך קען ניט איינשלאפען, מילך האב איך פון קינדווייען אן ניט געטרונקען ניט מיר עפעס א קליינערע עצה.

— גוט, פאהר אוועק אין דארף און לעב דארט ווי א פויער. נעה אויף געיער, זאג האליץ, טראג וואסער, שנייד, פאהר ייטענדיג, קורץ, וואס מעהר בעווענען יך אויף דער פרייער לופט — אט וואס דיר פעהלט!

— זעהר שעהן! און דער היים קען איך ווירקליך ניט איבערבייטען מיין ארט לעבען, אבער אין דארף וועל איך עס קענען — האב איך געזאגט.

איז געבליבען איך זאל אוועקפאהרען צו מיינעם א פעטער, א בייזער זקן, וואס האט די מעלה, וואס ער רעדט ניט, איך האב איהם אוועקגעשיקט א ברייף און עס קומט אן ענטפער א טעלעגראמע, אז פערד וועלען שוין וואָרטען אויף מיר אויף דער סטאנציע משעמע.

איך קום צומאהרען אויף דער סטאנציע טרעף אויף דארט צו מיין גרויסען וואונ־דער מיין אלטען שוהל חבר, באנדי. ער האט מיך אבגעווארט מיט א פאָאר פערד.

— וואס מאכסטו, באנדי? גאר דו ביזט געקומען נאך מיר?

— ווער דען? איך האב דיך אבגע־בעטען ביי דיין פעטער. ווי אזוי קענסטו אזא יונגערמאן ווי דו, זיין ביי אזא בער?

— אבער איך וויל דאך טאקי לאנג־ווייליגען זיך און אברוהען.

— דאס וועסטו דא אלץ איינס ער־רייכען נור ביי דיין פעטער וועסטו ניט לאנגווייליגען, נור גלאט שטארבען פון אומעט. דאס ווייסטו דאך מסתמא ניט.

בקצור אריינגעזעצט זיך און געפאהר־רען.

שפעטער רופט זיך צו מיר באנדי אב:

— דאס גאנצע שטעדטעל ווייס שוין פון דיין קומען. אלע מאכמעס און טעכטער שטעהען ביי די פענסטער.

ער האט מיר געמאכט א רשימה פון די צו וועמען מען דארף אריינגעהן מיט ווי־זיסען: טאמאסי, פירטאס, טארדאי און אנגיאלס.

— וועס ניט זיין צופיעל? — האב איך געבעטען דעם מיזוזיק אלבום פון די לעבעדיגע יתומים און זיין בילד וועלכע שטעלט איהם פאר ווי ער האט אויסגעזעהען מיט 25 יאהר צורוק. ער האט בעמערקט דאס די פערקויפער זאגען אז דאס בילד איז גע־נומען געוואָרען מיט 36 יאהר צוריק אבער דער אמת איז אז איז ניט מעהר ווי 25. ערקלעהרענדיג דערביי אז דער עיקר איז ביי איהם ניט דאס נעלד נור דאס וואס ער פערבלייבט אונשטערבליך ביים פאלק פאר וועמען ער שפיעלט טהעאטער.

(א רעצענזיע איבער די לעבעדיגע יתומים איז געווען גערוקט אין דעם אי־רישען זשורנאל מיט א צייט צוריק, ווען זי איז אויפגעפיהרט געוואָרען אין היגען טהעאטער. — רעד.)

יאטקע, וואס איז ווען עס איז געווען אויף דער וועלט, אפילו אין דער צייט, ווען די באַרבארישע פעלקער פלעגען פיה־רען מלחמות צווישען זיך.

אין לאווין זענען מעגשען פערברענט געוואָרען לעבעדיגערהייד. מען האט קיי־נעם נים געשאָאָטען. די, וועלכע פלעגען אויפהויבען די הענד אין דער הויך, האט מען דורכגעשטאָכען די ברוסט אויף דורך אין דורך.

א פאטער, וועלכער איז געלאָאָפען מיט זיינע קינדער פראָגענדיג זיי אויף די הענד איז דערשאָסען געוואָרען, די קינדער זע־נען ביי איהם פון די הענד ארויסגעפאלען. די דייטשע סאלדאטען זענען צוגעקומען און האבען די קינדער דערשטאָכען מיט זיי ערע באיאָנעטען. די קינדערלאך זענען געבליבען ארום זייער טאטען.

א קליין אינגעלע און זיינע צוויי שוועסטערלאך זענען דערשאָסען געוואָרען אהן א שום אורזאכע.

די פרויען, וועלכע זענען געשענדעט געוואָרען, זענען דערגאָך פון די סאלדאר־טען מרדערישע געוואָרען.

דאס אלעס איז ניט מעהר ווי א טראָ־פען אין ים. דער בעריכט איז צוזאמענגע־שטעלט פון 3000 וועדרייער און יערער וואָרט איז א שוידערליכע אנקלאגע אויף דייטשלאנד.

א בעליידיגטער

(הומאָרעסקע)

אנגלסענהוז אמאהל דעם טונטער סינט האָב איך בעמערקט, אז איך האָב עטליכע מראָפענס סינט פערגאָסען אויף דעם מונגאָל הויפען געוואָגט פון דעם צייב בוץ. מען זעהט — האָב איך מיר א טראכט געטהאָן אז ביי מיר זיינען אָב־נעשוואָגט די הענט.

ווייטער האָב איך בעמערקט, אז אָפטמאָהל שרייב איך נאר ניט די ווער־טער, וואָס מען דאַרף, אום עס זאָל ארויס א פערשטענדליכע פראָזע. און ענדליך האָט דער דאָקטאָר, מיט וועמען איך האָב אין מהעאטער טרעפענדיג זיך בעראָט־הען וועגען מיין געזינד, ערקלעהרט, אז איך לעג זיך שלאָפען צו שפעט און אז אין אבענד דאַרף איך אנשטאָט וועטשערע טרינקען מילך און נעהן פריהער שלאָפען.

אבער אזעלכע גלאָטע ערקלעהרונגען זיי ניט עסען קיין וועטשערע און לעגען זיך פריה קען קיין שום אנשטענדיגער מענש ניט נעהמען ערענסט. הערביבער האָ איך נאָך דער פאָרשטעלונג איינגעלאדען דעם דאָקטאָר צו עסען מיט מיר וועט־שערע. מען דאַרף דאָך וויסען וואָס דאָ אין.

ליעבער דאָקטאָר, האָב איך אָנגעהויבען רו האָסט מיר אין מהעאטער געלעהרענט ווי צו פיהרען זיך, מא הער זשע מיך אויס. וועטשערע וועל איך אלע מאָהל נסען, ווייל דאָס איז מיר אנגעגעהן, א גאנצען טאג עס איך כמעט ווי גארניט, עהן שלאָפען פריה וועל איך איך ניט, ווייל איך קען ניט איינשלאָפען, מילך האָב איך פון קינדווייען אן ניט געטרונקען ניט מיר עפעס א קליינערע עצה.

— גוט, פאָהר אוועק אין דאָרף און לעב דארט ווי א פויער. נעה אויף געיער, זאָג האָליץ, טראָג וואָסער, שנייד, פאָהר ייטענדיג, קורץ, וואָס מעהר בעווענען יך אויף דער פרייער לופט — אָט וואָס דיר פעהלט!

— זעהר שעהן! און דער היים קען איך ווירקליך ניט איבערבייטען מיין אָרט לעבען, אָבער אין דאָרף וועל איך עס קע־נען — האָב איך געזאָגט.

איז געבליבען איך זאָל אוועקפאָהרען צו מיינעם א פעטער, א בייזער זקן, וואָס האָט די מעלה, וואָס ער רעדט ניט, איך האָב איהם אוועקגעשיקט א ברייף און עס קומט אן ענטפער א טעלעגראמע, אז פערד וועלען שוין וואָרטען אויף מיר אויף דער סטאנציע משעמע.

איך קום צומאָהרען אויף דער סטאנציע טרעף אויף דאָרט צו מיין גרויסען וואונ־דער מיין אלטען שוהל חבר, באנדי. ער האָט מיך אבגעווארט מיט א פאָאר פערד.

— וואָס מאכסטו, באנדי? גאר דו ביזט געקומען נאָך מיר?

— ווער דען? איך האָב דיך אבגע־בעטען ביי דיין פעטער. ווי אזוי קענסטו אזא יונגערמאן ווי דו, זיין ביי אזא בער?

— אבער איך וויל דאָך טאקי לאנג־ווייליגען זיך און אברוהען.

— דאס וועסטו דא אלץ איינס ער־רייכען נור ביי דיין פעטער וועסטו ניט לאנגווייליגען, נור גלאט שטארבען פון אומעט. דאס ווייסטו דאָך מסתמא ניט.

בקצור אריינגעזעצט זיך און געפאָהר־רען.

שפעטער רופט זיך צו מיר באנדי אב:

— דאס גאנצע שטעדטעל ווייס שוין פון דיין קומען. אלע מאכמעס און טעכטער שטעהען ביי די פענסטער.

ער האָט מיר געמאכט א רשימה פון די צו וועמען מען דאַרף אריינגעהן מיט ווי־זיסען: טאמאסי, פירטאס, טארדאי און אנגיאלס.

— וועס ניט זיין צופיעל? — האָב איך געפרעגט — ווען זשע וועל איך זעגען האָלץ און שלעפען וואסער, וואָס דער דאָקטאָר האָט מיר געהייסען?

— מען מוז זיי אלעמען אבשטאָא־טען ווייזטען שוין דעם ערשטען טאג, דען זיי זיינען די אנגעזעהענסטע מענשען אין שטעדטעל, און אויסער דעם, קענען זיי זיך נאָך בעליידיגען. דו מוזט ווייסען, אז ביי אונז אין שטעדטעל איז דאָס א מין פערגעניגען צו שפיעלען די ראָליע פון א בעליידיגטען. ווען ניט דאָס וואָל־טען מיר פון אומעט געשטאָרבען.

— אפשר וועלען מיר פריהער אריין צום פעטער?

— ער איז אין דער היים ניטאָ.

— וועלען דיזעזע הערען זיך ניט בעליידיגען איבער דעם סדר פון די ווייזי־טען?

LYRIC THEATRE
Phone Ad. 3360

ווידער א נייע פיעסע אין ליריק טהעאטער.
די איינציגע אמת'ע אידישע פרימאדאנא

מאדאם סינא גורשוויטש

און דער בעליעבטער שווישפיעלער און רעזישיסאר אויס יונדאס

מר. סאלאמאן קרוזא

צוזאמען מיט די בעליעבטע שווישפיעלער.
מיסס ראזא ביאלים, מאדאם שאפירא, מאדאם עלווינג, מר. בלוטפעלדער, מר. סאלאמאנסקי, מר. גרינבערג און מר. בערנארד עלווינג.

פרייטאג אונד שכת דעם 21-22-סטן מאי

צום ערשטען מאהל אין מאראנטא, א גאנץ נייע לעבענס בילד מיט פיעל מוזיק און סענץ

דיא געפאלענע

אין 4 אקטען פון ד"ר. מיקרוני, אויפגעפיהרט פון מר. קרוזא.

מאנטאג אבענד דעם 24-טען מאי
LADIES NIGTH
ליידיס נייט וויקטאריא דזי

צום דריטען מאהל מאראם קרעוויטש'ס גרעסטער פוראָסטער קאָמיק אפעראַ

די פאריזער אונשולד

פרעגט די וואָס האָבען עס געזעהען

אייפסערקזאם! אלע ארבייטער פון אונזער טהעאטער זיינען יוניאן ארבייטער פון דער אמעריקאן פעדעריישאן אף לייבאר.

—ניין, איך האב געמאכט א גע־ניאלען מארשרוט. נומער איינס: טא־מאסי, אפיציעלער וויזיט. נאך א קורצען און אינהאלטסרייכען געשפרעך געהען מיר איבער צו נומער צוויי: פירטאס, דא וועלען מיר עפעס צוגייסען און הע־רען די מיידלאך שפיעלענדיג, ווייטער, נומער דריי, א קערטעל וועלען מיר שוין מאכען ביי אנגיאלס. איך זעל זיי שוין וועגען דעם לאזען וויסען.

הכלל, זיינען מיר אוועק. פערשטעהט זיך, אז די טאָמאסיס האבען אונז זעהר פריינדליך אויפגענומען. אפילו די הינט האבען זיך אויף'ן האלדז אונז געוואָרפען.

טאָמאסי אליין, די ווייב, די זיהן, אלאָרא די בת יחידה, האבען מיך פער־וואָרפען מיט פראגען.

— די האָאר ווערען ביי דיר שיטער־ער, מיין קינד, — האָט דערגאלטער בע־מערקט — האָסט געדאַרפט חתונה האָ־בען.

— עס וועט פון דעם נאָר ניט ארויס־קומען, פעטערקע. דער שלים מזל געהט מיר נאָך. איך פערליעבט זיך נור אין אר־מע, און אזא לוקסוס קען זיך פערגיגען נור א רייכער מענש.

מען האָט אונז אפילו געבעטען לענ־ער זיצען, נור מיר האבען זיך גיך איינ־געפאקט און אוועק צו די פירטאסעס. פיר־אסעס טעכטער האבען א שם געהאט מיט זייער שעהנקייט.

— אמת, איהר זיים געקומען צו אונז צוביסיסן? — האָט די בעל הבית־טע אונז געפרעגט.

— אויב עס איז אייך אָנגענעהם — האָט באנדי געענטפערט.

און דא האָט זיך באנדי צו מיר געווענ־דעט:

— דו וויסט, דא קריגסטו די בעסטע שמאנס צו קאווע.

— אה, — האָט די בעל הבית'טע בעשיידען געזאָגט — היי יאָהר איז נראר אָס נראָז געווען שלעכטס, איז שוין אונ־ער שמאנס ניט אזוי גוט.

נור איך האב געווארטט אז דאס אָגט זי נור אזוי כדי, איך זאל ביים ערינגען רם זאָגען: —אה, אזעלכע שלעכטע נראָז און אזעלבע גוטע מילך! גוט צוגעביסען, איז געקומען די מוזי־קאלישע אבטהיילונג און איך בין נעקו־מען צו דער איבערצייגונג, אז די שעהנס־טע מיידעל קען ווערען א פערזעהענגיש, אויב זי שפיעלט שלעכט. פירטאסעס טעכטער האָט דאס שפיעלען אויף דער פיאנא נאר ניט געקליידעט.

מיר האבען זיך גלייך אויפגעהויבען.

— שוין? — האבען די מיידלאך מיט פערדרוס געפרעגט — וואו איילט איהר זיך דאס?

— מיר זיינען איינגעלאדען צו די טאָרדאיעס אויף וועטשערע.

— ווי שנעל איהר מאכט דאס! פריהער ביי די טאָמאסעס, דערנאָך א שפרונג צו אונז און — — —

וואס זי האָט ווייטער געוואָלט זאָ־גען האבען מיר שוין ניט געהערט, מיר ייגען שוין געווען אין דרויסען.

זיינען מיר געקומען צו די טאָר־דאיעס. דאס זיינען געווען, דער בעל הבית מיט מיר אין איינע יאהרען, זיין קליינע פוילינקע ווייבעלע, וועלכע האָט לייך ביי מיין אריינגעהן, מיך גענומען וועגען "פעטערקע" און גאנץ צערטליך צו קושט זיך מיט מיר, און א גאנצע כאָ־לאסטערע קליינע קינדער, וועלכע זיינען צום גליק שוין געשלאפען. איך זאָג: צום גליק, ווייל איך האָב ניט ליעב קיין קינדער, איך פערעהר זיי נור.

האבען מיר אריינגעכאפּס א גוטשע וועטשערע.

נאך דעם רופט זיך באנדי אב:

— דער גאסט קען אוך א קערטעל ניט אויסקומען, וועס איהר אונז שוין מוזען אבלאזען נעהן מאכען א קערטעל ביי די אנגיאלסעס.

די טאָרדאיס האבען אפילו פאראי־בעל געהאט, אבער מיר זיינען אוועק צו די אנגיאלסעס און מיר האבען געזאָגט א קערטעל ביז האלב פינף פאר מאָנ.

אויף מארגען ביז אויך אבגעשלאָסען ביז מיטאָג צייט.

איך האב זיך נור וואס אויפגעכאפּט ערשט באנדי שטעהט שוין נעבען מיר.

— נו, ווי האסטו געשלאפען?

— גוט!

— און איך שלאפיער שוין אזוים ביי א צוויי שטונדען! די הערסס, אלע זיינען אויפגעבראכט.

—ווער פון די פרעה מעהר?

— אלע!

— אויסגעצייכענט פאר וואס?

— די טאָמאסעס האבען ערווארטעט אז מיר זאָלען ביי זיי זיין צו וועטשערע, דאס זעלבע האבען די פירטאסעס גערע־בענט. די טאָרדאיס האבען פאראיבעל געהאט, וואס מיר האבען אבגעכאפּט די וועטשערע און אויסגעלאָסען שפיעלען אין קאָרטען, און די אנגיאלסעס האבען גערעבענט אז מיר זיינען עסען געווען אין דרויסען.

— ווי אזוי?

— גאנץ איינפאך. איצט וועלען מיר נעהן צו די טאָרדאיס אויף וואָרמס, וועל־ען נראָז געווען שלעכטס, איז שוין אונ־ער שמאנס ניט אזוי גוט.

נור איך האב געוואוסט אז דאס אָגט זי נור אזוי כדי, איך זאל ביים ערינגען רם זאָגען: —אה, אזעלכע שלעכטע נראָז און אזעלבע גוטע מילך! גוט צוגעביסען, איז געקומען די מוזי־קאלישע אבטהיילונג און איך בין נעקו־מען צו דער איבערצייגונג, אז די שעהנס־טע מיידעל קען ווערען א פערזעהענגיש, אויב זי שפיעלט שלעכט. פירטאסעס טעכטער האָט דאס שפיעלען אויף דער פיאנא נאר ניט געקליידעט.

מיר האבען זיך גלייך אויפגעהויבען.

— שוין? — האבען די מיידלאך מיט פערדרוס געפרעגט — וואו איילט איהר זיך דאס?

— מיר זיינען איינגעלאדען צו די טאָרדאיעס אויף וועטשערע.

— ווי שנעל איהר מאכט דאס! פריהער ביי די טאָמאסעס, דערנאָך א שפרונג צו אונז און — — —

וואס זי האָט ווייטער געוואָלט זאָ־גען האבען מיר שוין ניט געהערט, מיר ייגען שוין געווען אין דרויסען.

זיינען מיר געקומען צו די טאָר־דאיעס. דאס זיינען געווען, דער בעל הבית מיט מיר אין איינע יאהרען, זיין קליינע פוילינקע ווייבעלע, וועלכע האָט לייך ביי מיין אריינגעהן, מיך גענומען וועגען "פעטערקע" און גאנץ צערטליך צו קושט זיך מיט מיר, און א גאנצע כאָ־לאסטערע קליינע קינדער, וועלכע זיינען צום גליק שוין געשלאפען. איך זאָג: צום גליק, ווייל איך האָב ניט ליעב קיין קינדער, איך פערעהר זיי נור.

דיימאנדס
$1 $2 $3
וועכענטליך.

איהר האט יעצט די געלעגענהייט צו דא־בען דעם פיינסטען דיימאנד ארער אנדערע דזשולערי דורך דאס פרעדיס סיסטעם פון דזשייקאב בראדער. דיימאנדס זיי עס איז בעזוראסס ווערט אלץ מאל מייערער און עס איז אן אייביגהייט.

סיי געשריבען יעדען ערערליכען סקנשען זא דאס יא.ר האט די געלעגענהייט צו קויפען ביי אונזרייסאנדס סיס די לייכסטסע אכזאהלונגען. ספעשעל דיסקאונט 10 פראצענט פאר קעש. דזשייקאב בראדערס 15 יאנג סטריט ארקייד.

ם. העלער

176½ קווין סט. וועסט

נייס פיר אידען
איין אידישע סטאר
פאר אידען

מיר מאכען אלערליי דזשולערי גלייך אויף'ן פלאץ. חתונה רינגען ווייל איהר ווארט. מיר פיקסען אלערליי דזשולערי פאר דעם בילינסטען פרייז

14 קערעט חתונה רינגען 80 סענט א פעני־ווייט.
18 קערעט חתונה רינגען $1.00 א פעני־ווייט.
וואטשעס נעקלינס גום און גאראנטירט 40 סענט
מיין פארינגס 40 סענט, הייר־פארינגס 40 סענט דזשולס 40 סענט, סטעפס 50 סענט.

מיר מאכען אייערע אלטע דזשולערי ווי נייע פיר א קליינעם פרייז.
אלערליי ברילען ריכטיג געפאסט צו אייערע אויגען 98 סענט.
מיר גיבען אייך ראיעלע סחורה פאר דעם בילינסטען פרייז.

LYRIC THEATRE
Phone Ad. 3360

ווידער א נייע פיעסע אין ליריק טהעאטער.
די איינציגע אמת'ע אידישע פרימאדאנא

מאדאם סינא גורשוויטש

און דער בעליעבטער שווישפיעלער און רעזישיסאר אויס יונדאס

מר. סאלאמאן קרוזא

צוזאמען מיט די בעליעבטע שווישפיעלער.
מיסס ראזא ביאלים, מאדאם שאפירא, מאדאם עלווינג, מר. בלוטפעלדער, מר. סאלאמאנסקי, מר. גרינבערג און מר. בערנארד עלווינג.

פרייטאג אונד שכת דעם 21-22-סטן מאי

צום ערשטען מאהל אין מאראנטא, א גאנץ נייע לעבענס בילד מיט פיעל מוזיק און סענץ

דיא געפאלענע

אין 4 אקטען פון ד"ר. מיקרוני, אויפגעפיהרט פון מר. קרוזא.

מאנטאג אבענד דעם 24-טען מאי
LADIES NIGTH
ליידיס נייט וויקטאריא דזי

צום דריטען מאהל מאראם קרעוויטש'ס גרעסטער פוראָסטער קאָמיק אפעראַ

די פאריזער אונשולד

פרעגט די וואָס האבען עס געזעהען

אייפסערקזאם! אלע ארבייטער פון אונזער טהעאטער זיינען יוניאן ארבייטער פון דער אמעריקאן פעדעריישאן אף לייבאר.

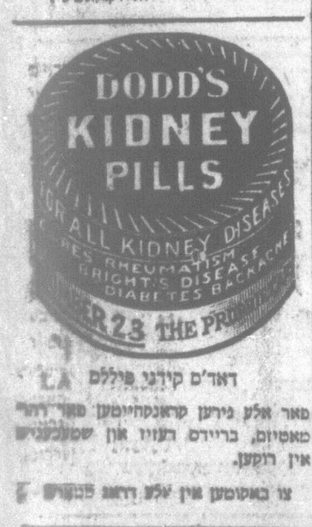

דאד'ס קידני פילס
מאר אלע נירען קראנקהייטען פאר דער מאסיזום, ברירדס רעזיז און שטענגיש אין רוקען.
צו באקומען אין אלע דרוג סטארס